

Harry Mouthaan

(1902- 1972)

1900

- *Stoker en olieman op de grote vaart.*
- *Algemeen Hoofd van de Wijkverzorging (AHW) en chef van de Vrije Pers.*

Henri (Harry) Mouthaan wordt op 5 juli 1902 in Amsterdam geboren en monstert op 15-jarige leeftijd aan op de SS Leda als messroombediende. Later is hij tremmer. Hij trouwt in 1929 met Jansje de Haan en bevaart tot 1932 de wereldzeeën als stoker/olieman. Hij heeft dan inmiddels twee dochters: Jansje (Jos, geb 1927) en Anna (Anneke, geb 1932). Het gezin woont in de Baf-, nstraat 25-I, zijn benedenbuurman is Jan van der Neut.

In de crisisjaren is het moeilijk voor Mouthaan om aan werk te komen. Hij is even taxichau" eur, maar komt uiteindelijk in de werkverschafing terecht. Hij werkt dan mee aan de aanleg van het Amsterdamse Bos. Dan breekt de oorlog uit.

Jacoba van Tongeren schrijft over Mouthaan (1900) in haar Beknopt Verslag: 'De ziel van het wijkwerk was (1900) Henri Mouthaan. Hoewel zijn verdiensten op velerlei terrein liggen, heeft het wijkwerk steeds zijn volle ambitie gehad.' Als AHW vormt hij samen met Jacoba en Kees Reitema (1802, hoofd Onderzoek Centrale) het Dagelijks Bestuur. Sinds [zij] met mij samen de lasten [...] dragen [is] mijn taak aanmerkelijk lichter en prettiger geworden', tekent Jacoba hierover op in het Beknopt Verslag. In augustus 1944 wordt Mouthaan daarnaast Hoofd van de Pers. Niet alleen Harry speelt een rol in Groep 2000. Ook zijn dochters worden af en toe ingezet als koerier van kranten en distributiebonnen. Op het huisadres van Mouthaan (bekend als 'BAFF') staat de stencilmachine en lange tijd is daar Hoofdstation F gevestigd. Dat wijzigt in januari 1945 na een bezoek van de SD. Volgens Jacoba is het 'aan de tegenwoordigheid van geest van 1900 en diens vrouw [...] te danken geweest' dat het SD bezoek geen gevolgen heeft.

Na de oorlog heeft Mouthaan kort de leiding over een aan een NSB'er ont-nomen café nabij de Dam. Voorts is hij adressograaf: hij ponst adresplaatjes. Enkele jaren later komt hij in dienst van scheepswerf Verschure; eerst als kraan-machinist en later als magazijnbeheerder. Hij blijft dat tot zijn pensionering in 1967, waarna hij nog een paar jaar het magazijn beheert van kinderkledingmerk Bobby Brooks. Harry Mouthaan overlijdt op 23 september 1972 na een kort ziekbed.

Frank Maas (kleinzoon)

zijn toen uit de trein ontvlucht. Zij heeft hen lopend door de bossen naar het 'Pas Op'-kamp in veiligheid gebracht.

In september 1944 wordt het geheime dorp door de Duitsers ontdekt. De meeste onderduikers weten te vluchten. Gerda keert per , ets terug naar Amsterdam en gaat niet lang daarna (met Madeline) in Amsterdam werken voor het Bureau Bijzondere Opdrachten. Haar directe chef is Tobias (Hans) Biallosterski (later postuum onderscheiden met de Militaire Willemsorde). B. is geheim agent en is met enkele andere leden van deze Groep in bezet gebied gedropt. Hij is verbindings- cier voor de B.S. en Prins Bernhard. Gerda wordt (samen met Madeline) secretaresse en koerierster voor deze Groep en is betrokken bij radiocontact met Engeland, (de)codering van doorgeseinde boodschappen over wapendroppings e.d.. Wekelijks gaat zij per , ets samen met Madeline naar Midden-Beemster en vervoert wapens die daar worden gedropt. Zij heeft hiervoor het bonnenvest van Jacoba gebruikt.

In januari 1945 wordt Biallosterski gearresteerd; een paar weken later ook Gerda. Zij wordt ingesloten onder de naam Cornelia Egink in het Huis van Bewaring aan de Amstelveense weg en wordt na een paar dagen naar het "Oranje hotel" in Scheveningen overgebracht. Zij wordt verhoord en geconfronteerd met een zwaar gewonde B., die later aan zijn verwondingen is bezweken. Maar zij heeft niets losgelaten, haar joodse identiteit heeft men niet ontdekt. Op 1 mei 1945 wordt zij samen met haar celgenote per auto naar Utrecht overgebracht. Geheel boven verwachting worden beide meisjes in vrijheid gesteld. Gerda gaat daarna per , ets naar Amsterdam en stelt zich in verbinding met haar Groep, zij wordt echter in eerste instantie met groot wantrouwen ontvangen en onder huisarrest geplaatst.

Na de bevrijding werkt zij enige tijd voor de "Special Forces Mission". Zij is daarna actief in Duitsland bij de hulpverlening aan uit concentratiekampen terugkerende joodse kinderen. In 1947 keert zij in Nederland terug, in december 1947 emigreert zij naar Israël. In 1949 trouwt zij met Louis Wijler. Het echtpaar krijgt drie kinderen. In 1950 schrijft zij zich in voor een opleiding tot maatschappelijk werkster, Jacoba is hiervoor haar voorbeeld. Wegens gezondheidsklachten (ernstige maagklachten, slapeloosheid) kan zij deze opleiding niet afmaken. Tijdens haar huwelijk heeft Gerda op vrijwillige basis veel sociaal werk gedaan. Ook is zij freelance maatschappelijk werkster geweest bij Bureau Israël (dat verbonden is aan de Nederlandse ambassade) van de Wet Uitkeringen Vervolgingslacho" ers 1940-1945.

In 1982 wordt aan haar het Verzetsherdenkingskruis toegekend. Gerda Meijer overlijdt op 19 januari 2014.

Jacoba heeft Gerda Meijer een zeer dierbare brief gestuurd op 11 februari 1946 bij het opsturen van de Oorkonde die alle leden hebben gekregen. Deze brief is opgenomen op blz. 266

FR